

تعیین میانه سالهای بقاء بیماران مبتلا به لوپوس اریتماتوس سیستمیک

دکتر سعدا... شمس الدینی^۱، دکتر علیرضا فکری^۲، دکتر حسین ابراهیمی^۳، دکتر محمد ابراهیم زین الدینی^۴

۱- استاد، ۲- دانشیار؛ گروه پوست، ۳- پزشک عمومی؛ دانشگاه علوم پزشکی کرمان

مقدمه: بیماران مبتلا به لوپوس اریتماتوس سیستمیک اغلب به علت اضافه شدن عفونت، گرفتاری قلب و عروق و یا نارسایی کلیه کمتر از معمول عمر می کنند.

هدف: تهیه میانه سالهای بقاء بیماران مبتلا به لوپوس اریتماتوس سیستمیک طی سالهای ۱۳۶۹ الی ۱۳۸۰.

روش اجرا: این مطالعه بر روی ۶۲ بیمار بستری در بخش های روماتولوژی و پوست بیمارستانهای دانشگاهی کرمان که تشخیص بیماری لوپوس اریتماتوس سیستمیک برای آنها قطعی گردید، انجام شد و متغیرهای دموگرافیک مختلف مؤثر بر روند و سیر بیماری، مدت زمان بقاء و بروز مخاطره در این بیماران از لحاظ آماری مورد بررسی قرار گرفت.

یافته ها: میانه سالهای بقاء کلی بدون در نظر گرفتن متغیرهای توصیفی اثرگذار بر طول عمر این بیماران $9/2 \pm 0/89$ سال بود. بیمارانی که تظاهر پوستی، اولین

نشانه بروز بیماری آنها بوده در مقایسه با کسانی که بطور اولیه درگیری زودرس مفاصل داشتند از معلولیت بیشتر و سالهای بقاء کمتری برخوردار بوده اند. میانه مدت زمان بقاء در بیمارانی که درمان توأم استروئید و کلروکین داشتند، در کسانی که داروی استروئید را به تنهایی دریافت می کردند و در کسانی که با سیکلوفسفامید و آنتی کوآگولان درمان می شدند به ترتیب بالاتر از ۱۲، ۹/۵ و ۸/۵ سال بدست آمد.

نتیجه گیری: در بیماران مبتلا به لوپوس اریتماتوس سیستمیک، بروز زودرس تظاهرات پوستی در مقایسه با تظاهرات مفصلی از پیش آگهی بدتر و درمان سیستمیک با استروئید در مقایسه با سایر درمانها از عواقب بهتری برخوردار است.

واژه های کلیدی: لوپوس اریتماتوس سیستمیک، روماتولوژی، پوست، کلیه

فصلنامه بیماریهای پوست، تابستان ۱۳۸۲؛ ۲۴:۲۳-۱۷

مقدمه

لوپوس اریتماتوس سیستمیک بیماری مزمن غلیل کننده ای است که بیشتر خانمها را مبتلا می نماید. بیماران اغلب کمتر از معمول عمر می کنند که علت آن اضافه شدن عفونت، گرفتاری در قلب و عروق و یا نارسایی کلیه می باشد. لوپوس سیستمیک در هر سنی می تواند بروز کند ولی در سنین ۴۹-۱۵ سال بروز بیشتری دارد، اگر چه ابتدای

زودرس معمولاً با سیر وخیم تری همراه است (۱). علت اصلی بیماری ناشناخته بوده ولی اخیراً شک اختلالات خود ایمنی در بیماران قوی تر شده است (۲،۳). بروز بیماری در خانمها چندین برابر آقایان است و هنوز علت آن نامعلوم می باشد. پیشرفت بیماری افراد را غلیل کرده بطوریکه زودتر از افراد سالم از پای درمی آیند. این بیماران مجبورند در تمام طول مدت عمر بیماریشان را با مراقبت از خود و با مصرف ممتد دارو، کنترل نمایند (۴). احتمال بروز بیماری در کسانی که زمینه ارثی دارند بیشتر از افراد بدون سابقه

مؤلف مسئول: دکتر سعدا... شمس الدینی - دانشگاه علوم پزشکی کرمان، بیمارستان شماره ۱، بخش پوست